

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

**ІННОВАТИКА
У ВИХОВАННІ**

Збірник наукових праць

Випуск 1

Засновано у 2015 році

Рівне – 2015

УДК 37 : 005.591.6

I - 66

ББК 74.200

Інноватика у вихованні : зб. наук. пр. Вип. 1 / упоряд. О. Б. Петренко ; ред. кол. : О. Б. Петренко, Н. М. Гринькова, Т. С. Ціпан та ін. – Рівне : РДГУ, 2015. – 288 с.

До збірника увійшли наукові праці, здійснені у галузі теорії і методики виховання. Статті спрямовані на багатоаспектне висвітлення основних напрямів, сучасних підходів до змісту, форм і технологій виховного процесу, починаючи від дошкілля і завершуючи вищою школою.

Редакційна колегія:

Головний редактор: **Петренко Оксана Борисівна**, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і методики виховання Рівненського державного гуманітарного університету;

Заступники головного редактора: **Гринькова Надія Михайлівна**, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики виховання Рівненського державного гуманітарного університету;

Відповідальний секретар: **Ціпан Тетяна Степанівна**, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики виховання Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної ради:

Сухомлинська О. В., доктор педагогічних наук, професор, академік НАПН України, Академік-секретар Відділення загальної педагогіки та філософії освіти НАПН України;

Бех І. Д., доктор психологічних наук, професор, академік НАПН України, директор Інституту проблем виховання НАПН України;

Пустовіт Г. П., доктор педагогічних наук, професор, Вчений секретар Відділення загальної педагогіки та філософії освіти НАПН України;

Павелків Р. В., доктор психологічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету;

Коберник О. М., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики трудового і професійного навчання, директор Інституту природничо-математичної та технологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;

Лобода С. М., доктор педагогічних наук, професор, доктор габілітований, професор звичайний Вищої школи інформатики і прикладних наук (м. Лодзь, Республіка Польща).

Члени редколегії:

Безкоровайна О. В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри методики викладання іноземних мов Рівненського державного гуманітарного університету;

Вербець В. В., доктор педагогічних наук, професор, декан художньо-педагогічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету;

Войтович І. С., доктор педагогічних наук, професор кафедри інформаційно-комунікаційних технологій та інформаційних засобів навчання Рівненського державного гуманітарного університету;

Лісова С. В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики професійної освіти Рівненського державного гуманітарного університету;

Литвиненко С. А., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри практичної психології та психотерапії Рівненського державного гуманітарного університету;

Карпенчук С. Г., доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії і методики виховання Рівненського державного гуманітарного університету;

Поніманська Т. І., кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки і психології (дошкільної і корекційної), проректор з наукової роботи Рівненського державного гуманітарного університету;

Федяєва В. Л., доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи Херсонського державного університету;

Шугаєва Л. М., доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії Рівненського державного гуманітарного університету;

Ящук І. П., доктор педагогічних наук, професор, декан факультету початкової освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії;

Бісовецька Л. А. кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики виховання РДГУ;

Дупак Н. В., кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії і методики виховання РДГУ.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 21161-10961Р.

Упорядники: проф. **Петренко О.Б.**, доц. **Ціпан Т.С.**

Науково-бібліографічне редагування: **наукова бібліотека РДГУ**

Рецензент: **Пустовіт Г.П.** - доктор педагогічних наук, професор, вчений секретар Відділення загальної педагогіки та філософії освіти НАПН України

Друкується за рішенням Вченої ради РДГУ (протокол №9 від 24 квітня 2015 р.)

Редакційна колегія не завжди поділяє точку зору авторів.

ЗМІСТ

Передмова	6
Бех І.Д. Особистість у контексті орієнтирів розвивального виховання	7
Пустовіт Г.П. Теоретико-прикладні складові інноваційного розвитку системи позашкільної освіти і виховання	14
Павелків Р.В. Структура, зміст та детермінанти морального розвитку особистості: ретроспекція та перспективи	24
Петренко О.Б. Інноватика у вихованні: засадничі положення	38
Карпенчук С.Г. Мета виховання як соціально-педагогічна стратегія	48
Криstopчук Т.Є. Особливості формування готовності вчителя до здійснення педагогічної діяльності та виховання учнів у країнах західної Європи	59
Лісова С.В. Проектування інноваційних педагогічних систем підготовки фахівців у галузі технологічної та професійної освіти	70
Литвиненко С.А., Кіт Н.В. Підготовка майбутніх учителів початкових класів до естетичного виховання молодших школярів у процесі педагогічної практики: рефлексивний підхід	78
Баліка Л.М. Екстраполяція досвіду роботи шкільної бібліотеки у процесі розвитку інтересу до читання	86
Бісовецька Л.А. Українські мультфільми як засіб морального виховання дітей	93
Бричок С.Б., Павелків О.М. Роль психолого-педагогічної діагностики у проектуванні виховної діяльності педагога	103
Гринькова Н. Формування моральної вихованості молодших школярів: теоретичний та практичний аспекти	111
Дупак Н.В. Інноваційна діяльність як складова професійної компетентності майбутнього вчителя	119
Кособуцька Г.П. Організаційно-педагогічні умови національно-патріотичного виховання підлітків у позакласній роботі	127
Сергеєва Н.В. Соціально-психологічний аналіз проблеми ціннісно-орієнтованої активності молодших підлітків	139
Сойчук Р.Л. До проблеми сутності національного самоствердження особистості	147
Стельмашук Ж.Г. Екстраполяція досвіду виховання дисциплінованості учнів вітчизняних шкіл в умовах роздільного навчання (1943-1954 рр.) у сучасну систему освіти і виховання	157
Ціпан Т.С. Сюжетно-рольові ігри як засіб громадянського виховання	170

Доробки молодих науковців

Беднарська А.А. Педагогічні ідеї В. О. Сухомлинського щодо естетичного виховання: актуалізація досвіду	181
Вознюк М.О. Організація превентивного виховання в загальноосвітній школі: управлінський аспект	186
Єрмейчук В.І. Розвиток В. О. Сухомлинським індивідуалізованого підходу до важких дітей	192
Зінченко А.В. Морально-ціннісні орієнтації як умова формування гуманістичного спілкування молодших школярів	198
Зубок О.В. Засади розвитку креативних здібностей школярів	205
Карпович Ю.В. Психолого-педагогічні особливості виховання дисциплінованості учнів молодшого шкільного віку	212
Кличко А.О. Теоретичні основи виховання національної гідності молодших школярів у позаурочній діяльності	221
Кондратюк К.С. Проблема національного виховання учнівської молоді у педагогічних дослідженнях класиків української педагогіки	229
Конончук Д.В. Виховання у молодших школярів ціннісного ставлення до природи в позаурочний час	235
Корпан І.В. Обґрунтування та змістова характеристика готовності майбутніх вчителів початкової школи до роботи з інтелектуально обдарованими учнями	241
Марієн Ю.С. Зміст та особливості формування професійної компетентності майбутніх учителів початкових класів у процесі педагогічної практики	247
Мацько О.В. Виховне середовище як засіб формування культури здоров'я у молодших школярів	253
Нікітчук А.О. Вікові аспекти громадського виховання учнів молодшого шкільного віку	259
Полюхович М.І. Проблема формування національної самосвідомості учнів молодшого шкільного віку в науковому дискурсі	265
Сінокоп О.В. Формування гуманістичних цінностей у майбутніх вчителів початкових класів	274
Якимець М.Г. Проблема підготовки майбутніх учителів початкових класів до організації художньої творчості учнів	281
Відомості про авторів	287

С. В. Лісова

ПРОЕКТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті аналізуються теоретичні підходи до проектування інноваційних педагогічних систем підготовки фахівців у галузі технологічної та професійної освіти; визначені пріоритетні завдання сучасної технологічної освіти; розглянуто змістову складову підготовки майбутніх вчителів трудового навчання до інноваційної педагогічної діяльності; розглянуто педагогічні умови підготовки майбутніх вчителів трудового навчання до інноваційної діяльності та окреслено перспективи у світлі розбудови системи національної освіти.

Ключові слова: інновації, професійна підготовка, інноваційна діяльність, творчість, компетентнісний підхід.

Постановка проблеми. Одним із пріоритетних завдань сучасної педагогічної освіти на всіх її етапах є активізація та проектування інноваційних педагогічних систем підготовки вчителя, спрямованих на забезпечення готовності педагога до праці у мінливих умовах різноманіття освітніх програм, підручників й освітніх установ. Тому не дивно, що останнім часом актуалізувалося питання підготовки педагога до інноваційної діяльності, тому що розвиток творчого потенціалу особистості вчителя – запорука підвищення якості навчально-виховної роботи сучасної школи.

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Різні аспекти проблеми професійної підготовки вчителя знайшли своє відображення в історії педагогічної думки та набувають особливої актуальності і розробляються у багатьох напрямках на сучасному етапі.

Проблеми інноваційної діяльності в освіті розглядалися в дослідженнях С. Гончаренка, Б. Гершунського, В. Краєвського, І. Лернера, О. Пехоти, С. Сисоевої та ін. [2].

Над проблемами застосування інноваційних технологій в освіті працювали такі вітчизняні педагоги, вчені, як-от: І. Бех, І. Зязюн, О. Киричук, О. Коберник, В. Мадзігон, К. Макагон, С. Подмазін, О. Савченко, А. Сологуб, А. Фурман, М. Ярмаченко та ін. [2].

Проте і досі актуальними є проблеми підготовки вчителів трудового навчання відповідно до потреб сьогодення. Існує реальна суперечність: є законодавча та наукова база інноваційно вирішувати проблеми сучасної освіти, але цей процес гальмується через недостатню підготовку вчителів трудового навчання до інноваційної діяльності. Тому в умовах оновлення трудової підготовки в загальноосвітніх навчальних закладах України, розвитку освітньої галузі «Технологія» зростає потреба дослідження питань інноваційної діяльності вчителів трудового навчання та підготовки до її здійснення.

Головним суб'єктом інноваційної діяльності виступає вчитель. Він як професіонал не лише орієнтується в освітніх інноваціях та застосовує їх у своїй роботі, володіє різними технологіями викладання свого предмету, але й здатний як творча особистість до самореалізації в діяльності та самостійного інноваційного пошуку. Разом із тим, за даними теоретико-експериментальних досліджень (О. Козлова, Н. Клокар, Л. Подимова та ін.), більшість учителів відчуває певні труднощі у впровадженні педагогічних інновацій [2; 3].

Аналіз навчальної діяльності та педагогічної практики студентів показує, що вони усвідомлюють необхідність привнесення нових елементів у роботу вчителя, але недостатньо підготовлені до практичного їх застосування.

Дослідження питань підготовки майбутніх учителів трудового навчання до інноваційної педагогічної діяльності є актуальним, перспективним у світлі розбудови

системи національної освіти.

Мета статті. Метою статті є розгляд педагогічних систем підготовки фахівців у галузі технологічної та професійної освіти до здійснення інноваційної творчої діяльності.

Виклад основного матеріалу Проблема потребує подальших досліджень, як комплексних міждисциплінарних, так і багаторівневих, у тому числі при вивченні дисциплін циклу професійної і практичної підготовки. Орієнтація курсів фахових методик на підготовку вчителів до стереотипної, інваріантної педагогічної діяльності, на «ідеальні умови» її здійснення, не відповідає сучасним вимогам, ускладнює адаптацію молодого спеціаліста.

Необхідність урахування сучасної інноваційної ситуації та майбутніх змін в освітньому середовищі вимагає, на нашу думку, переорієнтації дисциплін всіх циклів професійної підготовки (гуманітарного та соціально-економічного, природничо-наукового, професійної і практичної підготовки) на формування випускника вищої школи як суб'єкта інноваційної діяльності.

Педагогічні інновації – процес становлення чи вдосконалення теорії і практики освіти, який оптимізує досягнення її мети; результат процесу впровадження нового в педагогічну теорію і практику, що оптимізує досягнення освітньої мети [1, с. 8].

Вчитель трудового навчання повинен володіти знаннями і вміннями інноваційної діяльності і в галузі технологій виробництва, і в галузі педагогічної діяльності.

Педагогічна практика свідчить про суттєві недоліки трудового навчання, які пов'язані з однією з важливих проблем сьогодення – відповідністю реального змісту технологічної освіти запитам суспільства. Сьогодні існують певні суперечності між завданнями школи, орієнтованими на повну реалізацію творчих сил учнів, і старими формами та методами їх вирішення [2].

Спостереження за уроками та результати інтерв'ювання вчителів-предметників підтвердили, що практична діяльність вчителя трудового навчання пов'язана з постійним пошуком нової інформації щодо матеріалів, інноваційних технологій у техніці та на виробництві. Рівень його педагогічної майстерності знаходиться в прямій залежності від рівня сформованості самостійності його професійних дій.

Трудова підготовка – це комплексне поняття, компонентами якого є оволодіння основами наук, трудове та професійне навчання, трудове виховання, суспільно корисна і продуктивна праця, професійна орієнтація, позакласна робота – і вона може бути пов'язана з технічною, обслуговуючою або сільськогосподарською працею. Відповідно до цього підготовка вчителів трудового навчання містить певні відмінності у змісті спеціально-фахової підготовки. Вони зумовлені «професіоналізацією» вчителя у тому чи іншому напрямі. Обслуговуюча праця становить самостійну міждисциплінарну галузь, яка стосується народного господарства та сфери обслуговування. Її зміст пов'язаний із виробленням товарів особистісного споживання, виробів декоративно-ужиткового мистецтва та забезпеченням життєвих потреб [2].

Основним завданням уроків трудового навчання є не тільки вплив на загальний фізичний розвиток особистості дитини, але і набуття учнями необхідних знань та практичних умінь, які є корисними і необхідними у повсякденному житті.

Школі необхідні методи навчання, які дозволяють повніше й ефективніше засвоювати знання, які імітують та моделюють елементи майбутньої практичної діяльності, дозволяють формувати основи практичних умінь і проводити їх своєчасну корекцію, створюють сприятливі умови для самопізнання й адекватної самооцінки, розширяють діапазон виявлення здібностей, збільшують можливості сформувати і проявити свою трудову позицію [4].

Головною метою уроків трудового навчання є формування технологічно освіченої особистості, підготовленої до самостійного життя і активної перетворювальної діяльності в умовах сучасного високотехнологічного, інформаційного суспільства для реалізації творчого

потенціалу учнів.

Досягнення цієї мети забезпечується змістом трудового навчання, який розроблено відповідно до Державних стандартів освітньої галузі «Технологія» [2].

Реалізація змісту навчальної програми з трудового навчання повинна забезпечувати формування у учнів цілісного уявлення про матеріальне виробництво, роль техніки, проектування і технологій у розвитку суспільства; формування технологічних умінь і навичок учнів; ознайомлення учнів із виробничим середовищем, традиційними, сучасними і перспективними технологіями обробки матеріалів; сприяння усвідомленню учнями значущості ролі технологій як практичного втілення наукових знань; реалізація здібностей та інтересів учнів у сфері проектно-технологічної діяльності та технічної творчості; створення умов для самореалізації та професійного самовизначення кожного учня [2, с. 3].

Проблема розвитку країни і навіть її виживання залежить від інновацій і творчості. Це вимагає необхідності не тільки різкого зростання чисельності фахівців, але й якості їх підготовки, неперервного росту їх кваліфікації.

У сучасних умовах зміст і реалізація предмету «Трудове навчання» викликає певне незадоволення в суспільстві, перш за все через відрив змісту цього предмету від досягнень сучасних технологій, низького рівня творчого розвитку учнів.

Теоретичну основу підготовки студентів до інноваційної діяльності складають такі напрями інноваційної діяльності вчителів трудового навчання, як створення авторських програм (внесення змін у зміст шкільного предмета), запровадження у процес трудової підготовки школярів різноманітних типів, форм, методів навчання, ефективно поєднання традиційних та інноваційних підходів до організації навчально-виховного процесу (індивідуалізація навчання, робота з обдарованими дітьми, інтерактивні методики, нестандартні уроки, метод проектів, теорія вирішення винахідницьких задач, дидактичні ігри тощо), добір та створення засобів навчання, організація роботи учнів із навчальною інформацією на заняттях трудового навчання, пошук ефективних форм взаємодії вчителя та учнів, видів підтримки й допомоги школярам під час виконання практичних завдань. Звісно, що основа цих умінь та навичок закладається під час навчання. Цю умову необхідно використати під час викладання методичних курсів із предметів, що становлять основу технологічного навчання. Важливе завдання професійно-педагогічної підготовки майбутніх вчителів трудового навчання полягає у підготовці творчих педагогів, здатних самостійно мислити, аналізувати різноманітні методичні і практичні матеріали, альтернативні підручники, програми, здійснювати їх відбір і будувати власну роботу у відповідності до сучасних вимог розвитку системи освіти. Випускник повинен вміти самостійно оцінювати і творчо застосовувати будь-які традиційні або нові підходи у трудовому навчанні. Майбутні вчителі трудового навчання повинні оволодіти базовими знаннями з педагогічної інноватики, інформацією про процеси оновлення сучасної загальноосвітньої школи, інноваційні підходи, що застосовуються в освітній галузі «Технологія», ознайомитися з досвідом вчителів-новаторів, які працюють у фаховій галузі, а також вчителів інших предметів [2].

Світовий досвід освіти вказує на те, що освітня галузь «Технологія» є необхідною компонентою загальної освіти школярів, яка надає їм можливість застосовувати на практиці і творчо використовувати знання основ наук в галузі проектування, конструювання і виготовлення різноманітних виробів. Тим самим забезпечується спадкоємність переходу учнів від загальної до професійної освіти, безперервної самоосвіти і трудової діяльності [6].

Необхідність урахування сучасної інноваційної ситуації та майбутніх змін в освітньому середовищі вимагає, на нашу думку, переорієнтації дисциплін усіх циклів професійної підготовки (гуманітарного та соціально-економічного, природничо-наукового, професійної і практичної підготовки) на формування випускника вищої школи як суб'єкта інноваційної діяльності.

Процес підготовки майбутніх вчителів трудового навчання до інноваційної діяльності є ефективним за таких педагогічних умов:

- збагачення змісту дисциплін циклу професійної і практичної підготовки системою понять та теоретичних знань із педагогічної інноватики і розробки відповідного навчально-методичного забезпечення;
- формування у студентів мотиваційно-ціннісного ставлення та інтересу до педагогічних інновацій;
- озброєння студентів системою знань й умінь роботи з науковою інформацією та прийомами її впровадження у практичну діяльність для ефективної інноваційної педагогічної діяльності;
- розвитку рефлексивних умінь майбутніх педагогів;
- ініціювання та підтримки педагогічної творчості у самостійній і колективній діяльності майбутніх учителів під час вивчення циклу дисциплін професійної практичної підготовки.

Системоутворювальним стрижнем професійної підготовки вчителя трудового навчання виступає психолого-педагогічний і методичний блок дисциплін. Підготовка майбутнього вчителя цього напрямку повинна ґрунтуватися на фундаменті компетентнісного підходу, а тому майбутнього педагога варто навчати умінню ставити педагогічні цілі як проекти формування компетентностей, а не лише орієнтування у певній предметній сфері (у вигляді знань, умінь, навичок). Педагог повинен володіти ефективною діагностикою ситуації розвитку особистості дитини; уміти здійснити оцінку й проектування механізмів, ресурсів її розвитку; володіти педагогічними технологіями; особливо технологією співробітництва педагога й вихованця в здійсненні соціальних і морально-гуманітарних проектів [5].

Професійне становлення педагога за допомогою освіти може реалізовуватися в різних формах:

- спеціального, для якого виділяється особливий час і місце (семінари, організаційно-діяльнісні ігри);
- ситуативного, реалізованого в різних робочих ситуаціях через процеси рефлексії;
- актуального, коли освітній результат будь-якої діяльності стає новим засобом особистої діяльності.

У процесі аналізу теоретичних підходів до проблеми професійного становлення педагога, орієнтованого на інноваційну діяльність і практику інноваційної освіти, ми визначили певні умови, необхідні для успішного здійснення даного процесу, а саме:

- інноваційна освіта повинна здійснюватися на основі компетентнісного підходу;
- процес має бути безперервний, тому що становлення інноваційної практики – це мінливий процес;
- інноваційна освіта здійснюється за рахунок її участі в інноваційній діяльності й спеціально організованих рефлексивно-аналітичних, проектувальних й освітніх процесах;
- інноваційна освіта має бути організована як безперервний процес досягнення поставлених освітніх завдань й постановки нових;
- будь-яка діяльність людини полягає у вирішенні завдань, саме тому доцільно організувати супровід професійного становлення фахівця на основі розв'язання ним фахових завдань;
- для здійснення процесу професійного становлення педагога необхідно формувати уявлення про образ майбутнього, про інноваційну діяльність найближчого періоду, а також організувати спільне проектування майбутньої діяльності й оволодіння кожним педагогом знань, умінь, способів, необхідних для її реалізації.

Сутність процесу професійного становлення педагога полягає у збагаченні знань й умінь педагога, формуванні професійної компетентності, необхідної для успішного виконання інноваційної діяльності за допомогою проектування й реалізації індивідуальних освітніх програм [1].

Висновки і перспективи подальших розвідок. Аналіз підходів до проектування інноваційних педагогічних систем підготовки педагогів у процесі професійного становлення

дозволяє також зробити наступні висновки:

- спостерігається зміна вимог до вчителя: від професіонала, що виконує комплекс робочих функцій, від вчителя-предметника – до вчителя-дослідника;
- значущими характеристиками були конкретні, певні знання вчителя в галузі технологічної освіти, в галузі педагогіки й психології, професійні вміння й навички репродуктивного характеру, та найбільш актуальні – системний світогляд, інноваційне мислення, професійна творчість тощо;
- для підготовки до інноваційної діяльності у процесі професійного становлення, необхідно створити умови для формування дослідницької й комунікативної компетентностей, рефлексивних умінь, мотиваційної готовності педагога до інноваційної діяльності тощо;
- сьогодення вимагає перебудови стратегії підготовки педагога до інноваційної діяльності, обумовленої сформованою соціальною ситуацією, практикою сучасної шкільної освіти, зміною ціннісних орієнтацій у суспільстві в цілому.

Сказане вище дозволяє стверджувати, що дослідження питань підготовки майбутніх учителів трудового навчання до інноваційної педагогічної діяльності є актуальним, перспективним у світлі розбудови системи національної освіти. Для того щоб організувати процес професійного становлення педагога, що займається інноваційною діяльністю, необхідно розробити відповідну модель і програму. У подальшому можуть бути внесені корективи у плани підготовки учителів трудового навчання, відповідно до інноваційних систем підготовки у галузі технологічної та професійної освіти, які б включали заняття з проектування та роботи на створеному обладнанні, що дозволить підвищити якість підготовки фахівців.

Список використаних джерел:

1. Алфімов Д.В. Інноваційна освітня система вищої школи: шляхи відродження / Д. Алфімов [текст] // Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр. / Ред. кол. Л. І. Даниленко та ін. – К. : Логос, 2000. – С. 158 - 160.
2. Інноваційні педагогічні технології у трудовому навчанні : Навч.-метод. посібник / За заг. ред. О. М. Коберника, Г. В. Терещука. – Умань : СПД Жовтий, 2008. – 212 с.
3. Козлова О.Г. Методика інноваційного пошуку вчителя: Навч.-метод. посібник / О. Козлова [текст]. – Суми : ВВП «Мрія - 1» ЛТД, 1998. – 96 с.
4. Кремень В.Г. Освіта і наука України: шляхи модернізації (Факти, роздуми, перспективи) / В. Г. Кремень. – К.: Грамота, 2003. – 216 с.
5. Стрілець С.І. Інноваційні педагогічні технології у вищій школі : навч.-метод. посіб. / С. І. Стрілець [текст]. – Чернігів : ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка, 2012. – 200 с.
6. Jensen O.B., Richardson T. Regional innovation systems in the Lisbon strategy / [електрон. ресурс]: Режим доступу: [www.nj.nl/publish/pages/514805/lag05-debruijn1 .pdf](http://www.nj.nl/publish/pages/514805/lag05-debruijn1.pdf)

REFERENCES TRANSLATED AND TRANSLITERATED:

1. Alfimov D.V. Innovacijna osvithnja systema vyshhoji shkoly: shljakhy vidrodzhennja / D. Alfimov [tekst] // Pedagoghichni innovaciji: ideji, realiji, perspektyvy: zb. nauk. pr. / Red. kol. L. I. Danylenko ta in. – K. : Loghos, 2000. – S. 158 - 160. (in Ukrainian)
2. Innovacijni pedagoghichni tekhnologhiji u trudovomu navchanni : Navch.-metod. posibnyk / Za zagh. red. O. M. Kobernyka, Gh. V. Tereshhuka. – Umanj : SPD Zhovtyj, 2008. – 212 s. (in Ukrainian)
3. Kozlova O.Gh. Metodyka innovacijnogho poshuku vchytelja: Navch.-metod. posibnyk / O. Kozlova [tekst]. – Sumy : VVP «Mrija - 1» LTD, 1998. – 96 s. (in Ukrainian)
4. Kremenj V.Gh. Osvita i nauka Ukrajinj: shljakhy modernizaciji (Fakty, rozdumy, perspektyvy) / V. Gh. Kremenj. – K.: Ghramota, 2003. – 216 s. (in Ukrainian)
5. Strilecj S.I. Innovacijni pedagoghichni tekhnologhiji u vyshhij shkoli : navch.-metod. posib. / S. I. Strilecj [tekst]. – Chernighiv : ChNPU imeni T. Gh. Shevchenka, 2012. – 200 s. (in

Ukrainian)

6. Jensen O.B., Richardson T. Regional innovation systems in the Lisbon strategy / [електрон. ресурс]: Режим доступу: [www.nj.nl/publish/pages/514805/lag05-debruijn1 .pdf](http://www.nj.nl/publish/pages/514805/lag05-debruijn1.pdf)

Аннотация. В статье анализируются теоретические подходы к проектированию инновационных педагогических систем подготовки специалистов в области технологического и профессионального образования; определены приоритетные задачи современного технологического образования; рассмотрена содержательная составляющая подготовки будущих учителей трудового обучения к инновационной педагогической деятельности; рассмотрены педагогические условия подготовки будущих учителей трудового обучения к инновационной деятельности и намечены перспективы в свете развития системы национального образования.

Ключевые слова: инновации, профессиональная подготовка, инновационная деятельность, творчество, компетентностный подход.

Summary. The article analyzes the theoretical approaches to the design of innovative pedagogical systems of training specialists in the sphere of technological and vocational education; priorities of modern technology education are identified; substantial component of training of future teachers of labor training for innovative teaching activities , pedagogical conditions of preparation of future teachers of labor training to innovation are considered; the prospects in the light of the development of the national education system are outlined .

Keywords: innovation, training, innovation, creativity, competence approach.

Стаття надійшла до редакції 20.04.2015